

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm Homiliæ Trigesimæqvintæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

roni & Moyfi insulauerunt; vel ignis de caelo descenderet multo iustis; quam olim descendit, & iniurias vindicauit à ducibus illis illatas Eliæ Prophetae, verum tamen nedum hoc non agit, sed illis portam (a) latissime aperit misericordiae: diuinæ suæ illis representans personæ celsitudinem, & (b) vela explicans, breuiter illis ait: Mihi hoc concedite vt omnem auferam larnam, vobis etenim dico atque iurando confirmo: *Antequam Abraham fieret ego sum.* Verbis illis diuinam suam essentiam exposuit & æternitatem. O quantam illis proponit ante oculos lucem: *Ego sum adeo clarum vt ad salutem totius prouinciae Samariae suffecerit iustaurandam.*

(a) De par
en par.
(b) Cor-
riendo las
corrituan.

Ma. 30. in
Ioan. ver-
sus finem.

In mentem tibi veniant (cum D. Chryl.) verba, quæ Christus habuit cum muliere illa Samaritana; etenim cum illa in disputationem incidit, cum enim illi insinuaret, quod aquas haberet diuinis adeo commendabiles qualitatibus; vt si quis ex eis biberet, non sitiret in æternum, & illa nominasset magnum illum Patriarcham Iacob qui puteum illum effoderat, & cuius operâ viuis illis potirentur aquis, atque ea occasione à

Ioan. 4. 12

Christo percunctaretur: *Namquid tu maior es Iacobi nostro Iacob, qui dedit nobis puteum istum etc.* Respondit illi Christus & declarauit quod sicquidmo ex occasione verbum explicauit, se quo manifestè Messiam verumque Deum asseuerauit, dicendo; *Ego sum qui loquor tecum.* Quibus

verbis tantam mulier ex hoc sole lucem illustrata concepit, vt reuersa Samaritanam, lucis huius fausta nuntiaret, quo factum est vt tota pariter ciuitas eodem lumine colustraretur.

O periduelles (inquit D. Chryl.) non enim vobis cum illo: *Ego sum* minor dixit; & ipsam verbis auditis, nedum vos illi submittitis, sed corpus inclinatis, vt lapides, quibus eum horridæ profocetis apprehendatis Iure merito vobis Saluator ait: *Meretrices precedat vos in regno Dei.* *Matth. 23.*

Regnum Dei dicit hic diuinitatis lux & sacratissima mysteria incarnationis. q. d. Meretrices vos precedat in eorum cognitione mysteriorum. Samaritana illa meretrix illo verbo solâ instar illuminatur; illi verò denovo obsecantur. Fuitque lux ista celestis velut pepum quoddam & vitæ grossior oculis eorum obducta; & sicut vespertilionibus, tanta obfuscati & obtenebrati luce, cum illam cognoscere debuissent, conauerunt eam extinguere; quocirca ad lapides se demittunt, quibus Redemptorem opprimant, & velut blasphemum interficiant. Exemplo discedit Dominus locum illis non permitteus, quo fetalem suam expleant voluntatem, sed noctem illis relinquit in delictis. Vt nam suâ nos misericordiam illuminet, vt illum agnoscetes & verba eius seruantes mortem exadamus & vitâ persequamur sempiternâ. Amen.

S V M M A R I V M

HOMILIAE TRIGESIMAE QVINTAE SEQUENTIS.

ELEBREM refert D. Euangelista victoriam, quam Christus de Principibus & Phariseis retulit, inimicis suis mortalibus, proprijs illos armis superans. a. Ad tria puncta conuoluitur. Primum Principum illorum aperit peruersitatem, quæ paruo tempore facta latuerat, sed non mortua. b. Et hæc magna nimis. Primò: comprehendere enim volebant eum à quo non nisi beneficia receperant. c. Secundò: cum illis incumberet disponere, vt Christus acceptaretur ipsi sint obstaculo. d. Tertiò: qui iustitiæ esse debebant protectores, sint oppugnatores. e. Quartò: quia ipsi dem Dei donis, illi bellum inferunt: & scelera committunt atrociora. f. Quintò: nedum illi peruersi sunt, insuper & suos volunt ministros esse peruersus. g. Secundum punctum potentiam Christi manifestat, & amplius suam cum illis misericordiam in tribus. Primò: quia cohibet illos, ne progrediantur ulterius pro mala sua voluntate: hæc enim singularis est misericordia, qua Deus quosdam præuenit

a. 1. 2.

b. 3.

c. 4.

d. 5.

e. 6.

f. 7. 8.

g. 9. 10.

præuenit peccatores. *h.* Secundò: Tempus illis modicum induget, ut desistant & in se
 reuertantur i ipse namque Dominus est temporis, & de morte sua disposuit, moriens *l.* §. 13.
 dum sibi placet inimicis. *k.* Tertio: corda ministrorum conuertit: eff. Aus est hic ver- *l.* §. 14.
 bi eius diuini præclarior. *l.* Tertio puncto, eius erga omnes decl. ratur misericordia. *l.* §. 15.
 dum voce canora fluente sua offerens diuina, gratiarum, & donorum Spiritus
 Sancti m. *m.* §. 16.

- §. 1. Illustrior multo fuit hac victoria, quam
 bodie Christus refert ab inimicis suis, quam
 illa famosa Theodosij camque David cele-
 brauit.
- §. 2. Hanc Christi victoriam eleganter cecinit
 Abacuc propheta, & mirabili celebrauit my-
 sterio.
- §. 3. Miserunt Principes. Vina erat Princi-
 cipum malitia in Christum: quandoqui-
 dem data occasione prostrat. Hinc examina,
 an in te etiam vna sit.
- §. 4. Miserunt Principes. Grauis est hæc
 Principum iniquitas, velle Christum cape-
 re: quia benesaciebat: generatio erant hi
 prapostera.
- §. 5. Peruersi Principes: qui cum debuissent la-
 borare, ut à populo Christus reciperetur, huic
 obstitunt, ut capita draconis.
- §. 6. Plecenda Principum malitia: qui nam-
 que protectores esse deberent iustitia, eius
 fiunt productores.
- §. 7. Miserunt Principes. Retorquent ipsi
 contra Deum ipsa arma, quæ Deus eorum
 tradiderat manibus. Graue facinus illorum,
 & multorum etiam Christianorum.
- §. 8. Miserunt Principes. Principes grauiora
 committunt scelera: idcirco vidit illos Eze-
 chiel in medio inferni.
- §. 9. Principes qui ministros suos efficiunt ma-
 los, solemniter infernum intrant, sicut Assur:
 studere debent ut boni sint.
- §. 10. Ministros. Aliquando ministri Principes
 suos reddunt peruersos: punientur sicut Chal-
 dai & Menelaus.
- §. 11. Dixit illis Iesus &c. Cohibens Chri-
 stus ministros suam ostendit potentiam, &
 magis suam misericordiam: sicut dum pec-
 catoribus permittit, ut pro libitu suo faciant,
 suam demonstrat indignationem.
- §. 12. Grande malum, dum peccatori Deus per-
 mittit ire quodlibet; magna misericordia
 dum eum refranat, ut ipse per Ezechielem
 populo suo declarauit.
- §. 13. Adhuc modicum tempus vobiscum
 sum. De i tribuitur misericordia, quod mo-
 dicum illis tempus permiserit, & multum
 est illud dare peccatori.
- §. 14. Adhuc modicum tempus &c. & va-
 do ad eum &c. Christus ut Dominus tem-
 poris, sedem habet super firmamentum: mor-
 tuus est non quando voluerunt inimici, sed
 cum ipse voluit.
- §. 15. Quæretis me &c. Hic ost. nditur ver-
 bum Dei viuum quod in cordibus operatur, &
 semper est audiendum.
- §. 16. In magno festiuitatis die clamabat
 Iesus: si quis sitit &c. Tacuit Christus ad
 sui exonerationem: atque ad nostram utilita-
 tatem altius exclamauit, & quidem adhuc:
 aquas viuas offerendo.